

καὶ ἀνδρῶν θήραμα τὸ πονηρὸν τοῦ ἀνδρώπινου γί-
 νεως. ^{ὅντος} ~~ὅντος~~ δὲ τὰ τῶν μασμάτων πρόδηλα περικόπων
 καὶ ἃ κατέλιπε τῆς ἀκολασίας, ἐπικαλύπτων, τὰτε
 μήδ' ἀκοῆ φορητὰ τῶν ἀσεβημάτων, ἢ συζέλλων, ἢ
 καταμινύς τοῖς συνεκτοτέροις, καὶ σύμψαν ἀπὲν, καὶ αἰ
 προσύττε τοῖς λύκων ἀποκρύπτων, πολλοῖς μὲν ἔδοξε διδά-
 σκαλος εὐσεβείας, καὶ ὁδηγὸς σωτηρίας. πολλοὺς δ'
 ἀσροόπτως ἀντὶ καταποδέντας τῷ βαρᾶδρω τῆς ἐγ-
 τῆς ἀσφείας κατεκρημνισί. Καὶ γὰρ ἔδει τοῖς πρῶ-
 τερσι ἀμελέμενοι, ὅμως καὶ τῷτο ἀντὶ σπουδαίωτερον μὲν
 μηχάνηται. ὡς μὴ καὶ ἀρχαῖς εὐδύς τοῖς ἀντὶ ~~πρῶ-~~
 προσερχομένους τὰ τελευτὰ τῶν ἀσεβημάτων διαβῆ-
 μηδὲ τῶν μυστηρίων προσιδεῖναι τὰ ἐξάρησα. ^{ὡς} εἰς τὸ
 κεφάλαιον, ἀένησις παντελῆς Διὸς, καὶ τὰ διαβόλου
 δόξα καὶ κράτος, καὶ δημικρίας ἰχθῦς, καὶ τμητὴ κα-
 σκᾶωσις. Ὅθεν ἢν ἐκείνος τοῦτον ^{καὶ} ἐπίσενε τοῖς ἀετι μνη-
 κείνοις. Ἀλλὰ πρῶτα μὲν τοῖς ἐναγγέλικοῖς ἐπαρῆτο κατα-
 ἐνδμήζων ῥήμασιν ἀντὶν τὰ ἥδη, καὶ ~~μὴ~~ μηδὲν ἐκέλευε
 περὶ δογματός. Καὶ τῷτοίς τέως κατακηλεῖν τε καὶ κα-
 ταροητεῖναι ἐπιχέειν, καὶ χαροήδεις ἀπεργάζεσθαι τὴς μνη-
 γαργμίνους. Ἐπαυδᾶν δὲ εὐνὸς ἔχειν, καὶ ὡς δεδασκάλλω,
 καὶ σωτηρίας ἑώρα προτανίχοντας ὁδηγῶ, τότε καὶ τοῖς
 ὅλον τῆς ἀποστασίας ἴσθι χανδοῖ ἀντοῖς παρᾶχεν ἐκ-
 ροφᾶν, καὶ τετελειωμένους ὁμοῦς ἐκάνω ἀνηγορεύε τε
 καὶ ἀνεκρήντι τὴν ἀσέβειαν. ^{τὸ} φυχικὸν δ' ἀντὶν καὶ ἐ-
 πος ὁ τρισαλητήριος ἐπωνόμασεν. Ὅτην κληθῶν ἐκ-
 κλείων μόνον τῶν τῶ μακαρίων φάουλῶ μαθητῶν. ἀλλὰ
 καὶ ἀντιτὴν τὴν ὑπαρξίν καὶ ὑπόστασιν εἰς ἑαυτὸν με-
 ταλλάττω

μνείας

~~ἡ μνεία τῶν ἀσεβημάτων~~